

2. Осъжда Република Финландия да заплати съдебните разноски.
3. Федерална република Германия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Решение на Съда (шести състав) от 7 април 2011 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

(Дело C-153/10) (¹)

(Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 12, параграфи 2 и 5, член 217, параграф 1 и член 243 — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Членове 10 и 11 — Класиране на стоките — Обвързваща тарифна информация — Позоваване във връзка със същата стока от оператор, различен от титуляра — Инструкции на националните митнически органи — Оправдани правни очаквания)

(2011/C 160/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 12, параграфи 2 и 5, на член 217, параграф 1 и на член 243 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) и на член 11 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) — Класиране на стоките — Жалба срещу решение, взето от митническите органи, относно класирането на стока — Позоваване от жалбоподател на обвързваща тарифна информация, издадена от митническите органи на друга държава членка във връзка със сходна стока

Диспозитив

1. Член 12, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., както и членове 10 и 11 от

Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 12/97 на Комисията от 18 декември 1996 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че лицето, което подава митнически декларации от свое име и за своя сметка, не може да се позовава на обвързваща тарифна информация, чийто титуляр е не то, а свързано с него дружество, по чието искане то е подало декларациите.

2. Член 12, параграфи 2 и 5, член 217, параграф 1 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 82/97, както и член 11 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 12/97, във връзка с член 243 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 82/97, трябва да се тълкуват в смисъл, че в рамките на процедура относно събирането на мита заинтересовано лице може да оспори това събиране, като представи като доказателство обвързваща тарифна информация, издадена за същите стоки в друга държава членка, без тази обвързваща тарифна информация да може да породи същинските си правни последици. Националната юрисдикция обаче трябва да определи дали релевантните процесуални норми на съответната държава членка предвиждат възможността за представяне на такива доказателства.

3. Член 12 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 82/97, и член 10, параграф 1 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 12/97, трябва да се тълкуват в смисъл, че национална инструкция, с която на националните органи се признава възможността с оглед на тарифното класиране на декларираните стоки да вземат предвид обвързваща тарифна информация, издадена на трето лице за същите стоки, не може да породи у вносителите оправданото правно очакване, че могат да се позовават на тази инструкция.

(¹) ОВ С 179, 3.7.2010 г.

Решение на Съда (пети състав) от 7 април 2011 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-305/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Железопътен транспорт — Директива 2005/47/ЕО — Условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор — Споразумение на европейско равнище на социалните партньори в сектора — Липса на транспониране в предвидения срок)

(2011/C 160/08)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Peere и M. van Beek)

Ответник: Великото херцогство Люксембург (представител: C. Schiltz)

Предмет

Жалба за отмяна — Неприемане и/или несъобщаване в предвидените срокове на законите, подзаконовите и административните разпоредби, предвидени в Директива 2005/47/ЕО на Съвета от 18 юли 2005 година относно Споразумението между Общността на европейските железници (СЕР) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор (ОВ L 195, стр. 15; ОВ L 195, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 15, стр. 32)

Диспозитив

1. Като не е приело в предвидения срок всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2005/47/ЕО на Съвета от 18 юли 2005 година относно Споразумението между Общността на европейските железници (СЕР) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно определени аспекти на условията на труд на мобилните работници, които участват в интероперативни трансгранични съобщения в железопътния сектор, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива.
2. Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 234, 28.8.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 7 април 2011 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело С-431/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2005/85/ЕО — Право на убежище — Процедура за предоставяне и отнемане на статут на бежанец — Минимални норми — Липса на пълно транспониране в определения срок)

(2011/С 160/09)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Condou-Durande и A.-A. Gilly)

Ответник: Ирландия (представител: D. O'Hagan)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19 том 7 стр. 242)

Диспозитив

1. Като не е приела в определения срок необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 43 от тази директива.
2. Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 301, 6.11.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 3 март 2011 г. — M. J. Bakker, друга страна: Staatssecretaris van Financiën

(Дело С-106/11)

(2011/С 160/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: M. J. Bakker

Друга страна: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. Следва ли правилата за разпределяне на компетентността по Дял II от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (¹) да се приложат така, че да се приемат за приложими разпоредбите на нидерландското законодателство и в резултат на това да могат да се съберат социалноосигурителни вноски съгласно нидерландската схема за социална сигурност в случай като разглеждания в конкретното производство, в който заето лице по трудово правоотношение живее в Испания, има нидерландско гражданство и работи като моряк за работодател със седалище в Нидерландия на борда на кораб, плаващ под нидерландски флаг извън територията на Общността, независимо че ако се вземат предвид единствено разпоредбите на вътрешното нидерландско право, не би следвало да се приема, че това лице принадлежи към нидерландската схема за социална сигурност, тъй като не живее в Нидерландия?
2. В каква степен в конкретния случай е от значение обстоятелството, че при прилагането на разпоредбите относно социалното осигуряване на заетите лица по трудово правоотношение се следва политика, според която, като се позовават на общностното право, компетентните административни органи приемат, че моряците в случай като настоящия са осигурени лица?

(¹) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, 1971 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).